

6. Californien, Utah nationalparker, Arizona, Baja California

Las Vegas, Snowbirds, Solvang og fisketur i bugten

Aftensmaden er reddet - tidligt i morges var jeg med vor nabo Ken på fisketur her i den meget fiskerige Gulf mellem halvøen Baja California og selve Mexico. Vi havde forventet at få friske østers til forret, men vor lokale ven Pedro har lige været her og fortalt, at det blæser for meget til at sejle ud til de klipper, hvor østersbankerne er. Nu må vi 'nøjes' med den halve snes barracudaer, som jeg fangede på fisketuren i morges, og som ligner en mellemting mellem hornfisk og makrel. Jeg rensede dem på stranden omgivet af en stor flok pelikaner, som til sidst kom helt hen og tog fiskeaffaldet fra min hånd. Hidtil har pelikaner for mig været Pelle i Rasmus Klump bøgerne, men de levende ligner meget godt og kan faktisk have et helt barracuda-skrog i mundhulen. Mågerne er også med i sværmen og skriger vildt, når der ikke bliver smidt noget hen til dem. Én af mågerne var særlig hurtig, og fik fat i en tarm, som stadig sad godt fast på fiskeskroget, medens en pelikan var i gang med at sluge resten.

Det er ikke fordi hverken måger eller pelikaner behøver at sulte, for i den blikstille morgens første solstråler er lagunen her næsten levende af de mange småfisk, der tilsyneladende søger beskyttelse inde på det lave og lune vand. Vi har fin udsigt på første række fra camperen, som står helt nede på den palmebevoksede strand, kun et par meter fra vandkanten. Vore ca. 15 naboer på campingpladsen har næsten alle boet her længere tid, fra 3 måneder til 5 år, og de fleste af dem har selv både med. Pæne store joller med motorer fra 20 HP og opefter, så det går hurtigt med at komme ud til fiskebankerne. Bådene er udstyret med en sonar, så man kan se, når fiskestimerne nærmer sig. På grund af store bølger kunne vi i dag desværre ikke sejle ud til de dybe steder med 'rigtige' fisk.

Alle her på pladsen er Gringos, som mexicanerne kalder amerikanerne, bortset fra et par cyklister fra Frankrig og Argentina. Alle kender hinanden, og det varede da også kun 10 min. fra vi ankom, og til jeg var blevet inviteret på fisketur - og yderligere en halv time efter var vi inviteret til spaghetti-middag hos et andet par. Da det rygtedes, at vi har et spil hestesko, blev der i formiddag straks organiseret en konkurrence på stranden. Det går ud på at kaste en hestesko 20 meter hen mod en tynd stålstang, som skoen så gerne skal lande omkring. Det lyder måske simpelt, men det er faktisk et inspirerende og meget svært spil, som i USA er lige så populært som dart i engelske pubber - og man spiller også tit hestesko om en øl. Mester blev Bryan, 27 år fra Alaska, som har taget 1 år fri fra sit job på en danskejet fiskerbåd for at cykle til Mexico.

Pelikanerne lugter straks, når der renses fisk på stranden

Vi har de sidste par uger oplevet en særlig type mennesker, nemlig amerikanske pensionister og andet godtfolk fra hele landet, som kører til Arizona eller Mexico for at overvintre. De kalder dem her for snowbirds, da de ofte kommer fra de nordlige stater, især Washington, Oregon og bjergegnene i Californien, som opmærksomme læsere af tidligere beretninger vil erindre også voldte os problemer med regn og kolde nætter. Disse mennesker tilbringer så de 4-6 kolde måneder i dette tørre og solrige klima - om det er deres natur eller vejrets gunstige indflydelse ved jeg ikke, men de er alle uden undtagelse nogle helt fantastisk rare, gæstfrie og hjælpsomme mennesker, som man automatisk kommer i kontakt med.

Faktisk har vi til tider følt det næsten for overvældende. Da vi på en dejlig plads i Arizona ved Colorado floden havde bestemt at tilbringe nogle dage med at føre scrapbogen over vore hidtidige oplevelser ajour, var det næsten umuligt at få noget lavet. Vi sad naturligvis udenfor, og det er det samme som at invitere til snak. Folk går en tur gennem pladsen, hilser, og systemet er, at hvis nogen bare siger mere end hej, så er samtalen i gang. Det førte bl.a. til et spændende bekendtskab med Friederick fra Wiscousin, en meget berejst ung mand, som også har besøgt de fleste østlande, dengang der stadig var kommunister til. Han opkøbte billig kunst, som han åbenbart har solgt godt, for han var nu på vej til San Diego for at købe en båd og derefter sejle til Australien. Vi delte et par flasker californisk rødvin og drak senere resten, da vi om aftenen på vej hen til hans telt blev inviteret til grill kylling party hos en anden familie. En ubetinget fordel ved camping livet er afgjort, at man

kommer tættere på amerikanerne, end hvis vi f.eks. havde boet på hotel.

Vor campingplads ved en fredfyldt bugt på Baja California i Mexico

Vejrmeldingen her fra stranden sidst i november er ca. 30°C om dagen og omkring 15-20°C indtil midnat. Det regner sjældent, hvilket er forbavsende, når vi kører igennem det helt specielle ørken landskab, som forekommer ligefrem frodigt med masser af planter og blomster. Når der er læ på bjergsiderne, vokser der faktisk store skove af kaktus - slet ikke som vore forestillinger om en gold sandørken og en kaktus her og der. Der er mange forskellige kaktus, nogle steder vælter de op af jorden som svampe i en dansk regnvåd efterårsskov, og så er der de store cowboy-kaktus, som i 'skovene' ofte er 4-6 m høje og så tykke, at vi ikke kan nå omkring dem, hvilket de stride nåle dog også forhindrer.

Der er også en anden interessant type træer, som kan minde om en svensk majstang og være lige så høje - det er en træstamme, tykke ved bunden og spidsende til i toppen, nærmest perforeret, og hvor der så vokser små kviste ud af hullerne. Vi har set folk her grave et stykke opskåret bar stamme ned i jorden, vande den, og de grønne blade springer direkte ud fra stammen.

Bemærk Camilla og Søren i sammenligning med den enorme kaktus

Vi sluttede forrige brev i Las Vegas. Vi havde et helt fantastisk ophold der, boede på CircusCircus, ét af de store hoteller/kasinoers camperplads midt i byen på The Strip og oplevede en masse: Pigerne vandt lommepenge i kasino, overdådigt tag-selv-bord på Excalibur og masser af underholdning på en spadseretur langs The Strip: Udendørs forestillinger med et rigtigt søslag mellem sørøvere og en engelsk fregat på Treasure Island, vulkaner i udbrud og brændende søer, kampen om Atlantis på Caesar Palace Forum Romanum, det overdækkede shopping center med en høj romersk himmel, som skifter fra daggry til tusmørke hver 3. time. Ved Casino New York står Frihedsgudinden i 50 m højde, Casino Luxor med Sphinx og pyramide i næsten naturlig størrelse - og Bente blev fotograferet sammen med Elvis. Større overflødhedshorn - og overflødig luksus - findes vel næppe noget andet sted på jorden - men turisterne elsker det, ikke mindst japanerne, som sine steder var i klart overtal af samtlige tilstedeværende. Et kuriosum: Det nærliggende elkraftværk ved

Hoover Dam, et af USA's 7 teknologiske vidundere, producerer strøm til 1,4 mil. mennesker - hvilket ikke engang rækker til byen Las Vegas' forbrug.

Efter Las Vegas tog vi så rundturen til de store Canyon National parker. Zion i Utah har et skær af religiøsitet over sig - vore blikke næsten tvinges opad mod de utrolige bjergformationer, der har navne som Englenes Landing, Patriarkerne, Sinawaava Tempel. Vi var på spændende vandreture i disse bjerge, hvor nogle af bjergstierne er så smalle, at der er fastgjort kæder i klippesiden til at holde sig fast i. Fra et andet bjerg tapløb vandet ud af et udhæng på den lodrette klippeside - når vi stod inde ved klippen og kiggede ud, kunne det ligne en byge, der lige kom forbi. I denne ørken betyder dette naturligvis, at der pludselig kommer en spændende vegetation.

I Bryce parken også i Utah skal man for en gangs skyld kigge nedad. Denne bjergryg i ca. 2½ km højde er mod vest normal med skovklædte jævne skråninger, medens østsiden er et skulpturelt vidunder, hvor naturen med sin skarpe, men meget uregelmæssige kniv har udskåret eventyrlige figurer, slugte, 100 meter høje søjler med en rund sten balancerende på toppen, én af dem kaldet Thors Hammer, hvilket er vort første møde med den nordiske mytologi her i landet. Man føler sig meget lille på en vandretur nede i bunden.

Grand Canyon i Arizona er den største af dem alle. Colorado floden og dens tilløb, som gennem millioner af år har skåret de flere hundrede meter dybe og meget stejle slugter i det ellers helt flade plateau, ser ud som en sytråd i forhold til omgivelserne. En oplevelse, som det i lighed med så mange andre er svært at fotografere og umuligt at forklare storheden af.

Det var herefter endelig blevet tid til Los Angeles - et besøg som pigerne har glædet sig til fra første dag.

Vi startede med at besøge Solvang lige nord for byen. Selv jeg med min afsky for den slags organiseret kommerciel turisme må indrømme, at vi som danskere kan være stolte af at blive identificeret med dette lille stykke Danmark.

Det meste af byen er i flot bindingsværk, der er 4-længede gårde med fontæner og skulpturer, den lille havfrue og Rundetårn mangler heller ikke. Og ingen skæmmende shopping centre, som i 'normale' amerikanske byer.. Det er ikke turistsæson nu, så byen var ganske fredelig, men dog meget velbesøgt i de adskillige bagerier med rigtig dansk wienerbrød, som jo her blot kaldes Danish.

Selv i regnvejr var det spændende at besøge idyl-Danmark i Solvang, Californien

Næste morgen videre til LA, hvor vi afhentede post hjemmefra og så til Hollywood. Her tog vi en tur op ad Sunset Boulevard til Beverly Hills, hvor vi kørte noget rundt i de faktisk meget flotte kvarterer, hvor stjernerne og rige mennesker bor. Det blev så sent, at vi ikke kunne nå ud til en campingplads inden mørket faldt på, så vi spurgte på en p-plads ved Sunset Boulevard - netop der hvor alle de berømte har sat deres fodaftryk i fortovet - om vi kunne parkere der for natten. Det kunne vi godt, og den rare mexicanske vagt tilbød at holde alle projektørerne tændt, når personalet gik hjem, da han mente, at det er et blandet publikum, som færdes der i kvarteret. Den eneste gang vi blev antastet var dog under Benthes madlavning, da en fodgænger ind gennem vinduet kommenterede de herlige dufte, som bredte sig omkring vognen.

Så var turen kommet til Universal Studios. Vi ankom allerede inden p-pladsen for turisterne åbnede og holdt så gratis sammen med det almindelige personale - til gengæld kostede entre billetterne \$35 per næse. Alle var dog enige om, at det så fuldt ud var pengene værd. Med 2 piger besatte af film og skuespiller idoler blev det alt for tidligt mørkt, selvom vi da nåede at se alt mindst én gang: Rundtur med guide gennem kulisser, huse og gader, kendt fra den ene eller anden film, gennem studier, hvor underjordiske olielagre pludselig eksploderer og brænder, lofter styrter ned, S-toge kører af sporet og næææsten ind i publikum, dresserede dyr, cowboy stunts, forskellig levende optræden, en 4-5 min. ubeskrivelig tur i bil tilbage i fremtiden, som mest af alt ligner mine værste mareridt, Waterworld søslag med vandscotere, ET's hjemlige planet, Jurassic Parks vandrutchebane, som gennemblødte os alle osv.

Der var så meget oplevelse, at vi opgav næste dags planlagte besøg i Disneyland, og i stedet gemmer det til vi når Florida.

Benthes hjørne

Turister: Der bliver tit grinet af folk som går rundt og ligner turister, hvordan ser en turist egentlig ud? Jeg fik et godt bud her i Los Angeles da jeg var på vej ned til Sunset Boulevard og prøvede at læse navnene nedfældet i fortovsfliserne på de stjerner der har vundet berømmelse og hæder. Jeg blev standset af et par som smilede venligt til mig og spurgte hvor jeg kom fra, jeg blev meget overrasket over deres spørgsmål for jeg havde ikke sagt et ord, og de sagde så med et glimt i øjet at det kun er turister som går sidelæns og er ved at falde over deres egne ben for at læse fortovet her i byen.

Muzak: Når vi handler ind foregår det tit i en Mall eller shoppingcenter, og for at vi skal føle os godt tilpas og købe meget så er der lagt den rette underlægningsmusik på. Det har åbenbart virket over al forventning og har tiltrukket ikke alene kunderne men også det forkerte klientel. Der var ikke rigtig forståelse for at punkere pynter på omgivelserne og da man her i landet ikke må diskriminere var der virkelig brug for diplomati. Løsningen var genial og ingen følte sig trådt over tæerne. Musakaen blev skiftet ud med klassisk musik og punkerne forsvandt.